

9

Dr. Bodi Péter úr
kezebe
2408732

Dr. Boros Imre
vezérigazgató-helyettes úrnak

Magyar Hitelbank Rt.
Budapest
Szabadság tér 5-6.

Tisztelt Vezérigazgató-helyettes Úr !

A sajtóban megjelentek utalások az MNB és a Volkswagen peréről, amely kapcsán az alábbiakról tájékoztatom. A Magyar Nemzeti Bank és a Volkswagen AG közötti jogvita - amellyel kapcsolatos peres eljárásban Ön tanúként résztvett - egy 1992. novemberében megkötött peren kívüli egyezséggel befejeződött. Az egyezés tényével a szóbanforgó ügyet a Magyar Nemzeti Bank lezártnak tekinti; e körülményre figyelemmel az Ön által az említett per vitelére nézve korábban vállalt rendelkezésre állási kötelezettség is tárgytalanná vált.

Megerősítem, hogy az említett jogvitában peresített tényállással kapcsolatban az MNB-nek nincs tudomása olyan adatról, amely az Ön szóbanforgó ügygel kapcsolatos személyes felelősségére utalna.

Budapest, 1993. szeptember 16.

Üdvözlettel

Bodi Péter

(Dr. Bodi Péter Akos)

Fővárosi Bíróság

B u d a p e s t

Markó utca 27.

1055

Tisztelt Fővárosi Bíróság !

Kozák Dániel (1028 Budapest, Hideg utca 32.) keresetet nyújtott be az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára mint alperes ellen, alperes 12078/9/Ü/2004. nyilvántartási számú Határozata megváltoztatásának tárgyában 2004. október 13-án. Felperes 2005. szeptember 22-i levelében kéri személyem alperesként történő perbevonását, és az eredeti kereseti kérelmében előadottak tūrését. A T. Fővárosi Bíróság az ügyet 21.P.632.621/04/2-I. számon vette nyilvántartásba.

Az ügyvel kapcsolatban az alábbiakról kívánom tájékoztatni a T. Bíróságot.

1.) A NÉPSZABADSÁG megvádolt ügynökműlttal:

A Népszabadság című napilap 2002. nyarán iratmásolatokat tett közzé. Ezekben azt állította, hogy a Belügyminiszter személyemet, 1989. március 01-i hatállyal, a BM III/II.8.as osztálya állományába, Szigorúan Titkos állományú rendőr századossá nevezte ki. Részemre beosztási illetményként 12.400 forintot, ezen kívül havi 800 forint „SZT” pótlékot, és három felsőfokú nyelvvizsga után összesen 3300,-forint pótlékot állapított meg. Az ugyancsak a NÉPSZABADSÁG-ban közölt másik iratmásolat pedig azt tartalmazta, hogy saját kérésemre 1990. március 31-i hatállyal nyugállományba helyeztek. Tekintettel arra, hogy az „Ügynökbotrány” a közvéleményt is megrázta, a rólam szóló Népszabadságban megjelentek pedig célzottan személyem lejáratását szolgálták, minden eszközt megragadtam a helyzet tisztázására.

- a) 1991-ben a Fővárosi Adófelügyelőség az R/4996/1991. számú megbízás alapján elvégezte személyemre vonatkozóan az 1990. évre vonatkozó általános adóvizsgálatot. (1.sz. Melléklet). A vizsgálati jegyzőkönyv tanúsága szerint 1990-ben a Belügyminisztériumtól jövedelmem nem származott, annak ellenére, hogy a Népszabadságban megjelent iratok szerint én 1990.

I. negyedévében még a BM SZT tisztje voltam, jelentős javadalmazással.

- b) Hasonló bizonyító erővel bírnak az 1990. március 31-én a Fegyveres Testületek Hivatalos állományából nyugdíjba lépő személyekre vonatkozó szabályok is. Erre vonatkozó tájékoztatást 2005. április 15-én kértem az Igazságügy Miniszertől, amire 2005. április 25-én érkezett válasz. A válasz szerint az állítólagos nyugdíjba helyezésemkor részemre meg kellett volna állapítani a nyugdíjat és annak 50 %-át azonnal folyósítani is kellett volna, az illetmény beszüntetését követő naptól. Részemre azonban 1990-ben sem nyugdíj megállapítás, sem folyósítás nem történt (2. és 3. sz. Melléklet). Nyugdíjam megállapítását a tárgy évben kértem. A megállapításhoz szükséges adatok begyűjtésekor még a 12-13 éves koromban nyári szünetben szerzett keresményeim is fel vannak tüntetve, ám egyetlen jövedelem adat nem származott a Belügyminisztériumtól.

2.) *A Titkos Szolgálatok tudatosan keverték gyanúba ártatlan embereket.*

Az ATV „*Napkelte*” című műsorában 2002. augusztus 09-én Nagy Lajos a Nemzetbiztonsági Hivatal alapító főigazgatója válaszolt Németh Péter, és Bartus László riporterek kérdéseire. Nagy Lajost, az állampárti Titkos Szolgálatok állományából, az Antall Kormány bízta meg a Nemzetbiztonsági Hivatal megszervezésével. A rendszerváltást egy évvel túlélte. A riportról készült kézirat szerint Nagy Lajos beszámolt arról, hogy voltak esetek amikor a valóságos ügynököt úgy takarták el, hogy a személyzeti adatait tartalmazó 6-os kartont kicserélték egy olyan 6-os kartonra, amelynek a gazdáját vagy be akarták szervezni, de nem tudták, vagy beszervezték ugyan, de ő felfedte magát, így a szolgálat részére már használhatatlan volt. Nagy Lajos kifejtette, hogy az ilyen karton csereberéket néha kifejezett bosszúból tettek „Éppen azért tettük ezt, hogy ha már nem vállalta, akkor kerüljön ő gyanúba”. A riport tanúsága szerint Nagy Lajos azt is hangsúlyozta, hogy az irat eltüntetések, és manipulációk miatt a valóságos feltárás nem lehet eredményes (4.sz. Melléklet).

3.) *A Történeti Levéltárba az anyagok forrás kritika nélkül kerülnek és nem teljes körűek.*

A fenti megállapítást saját esetemmel is igazolni tudom. 1997. szeptember 15-én a Nemzetbiztonsági Hivatal értesített (5.sz. Melléklet), hogy személyemmel kapcsolatban 1990-ben biztonsági ellenőrzést végeztek. Az értesítés kapcsán személyesen megjelentem a Nemzetbiztonsági

Hivatalban, és kértem szolgáltatassák ki a biztonsági ellenőrzéssel kapcsolatban keletkezett iratokat. Ezt az engem fogadó tiszt megtagadta, mindösszesen egy rövid levelet kaptam, hogy a biztonsági ellenőrzésem során velem kapcsolatban kockázati tényező nem merült fel. Rendkívül érdekes, hogy 1990-ben, aminek I. negyedévében a Népszabadságban megjelentetett iratmácsolat szerint szigorúan titkos rendőr-százados lettem volna, velem kapcsolatban biztonsági ellenőrzést is kellett elvégezni, és kockázati tényezőt nem találtak. 2005. január 20-án levélben kértem az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Hivatalát, hogy keresse elő részemre a biztonsági ellenőrzéssel kapcsolatos iratokat. Ezen megkeresés sikertelen volt, ilyen iratokat nem találtak (6.sz. Melléklet). Bizonyítható tehát, hogy a Nemzetbiztonsági Hivatal még ma sem teljes körűen adja át az iratokat a Történeti Levéltárnak, és az érintett tájékoztatását is megtagadja.

- 4.) Tudomásom és bizonyítékom van arról, hogy a Belügyminisztérium III/II-es Ügyosztálya a rendszerváltás előtt több alkalommal megfigyelt és a megfigyelésekről operatív jelentések készültek (7. és 8. sz. Mellékletek). Ezek a jelentések súlyosan sérthetik mások (ketten közülük már nem élnek) személyiségi jogait.
- 5.) A Volkswagen Művek valutaszpekulációja és veszteségei a 80-as években

1987 februárjában a VW belső ellenőrei felfedezték, hogy a Cég Deviza Osztályán veszteséggel járó valutaüzletek folynak évek óta. A veszteségek leplezésére a cég munkatársai olyan üzleti iratokat helyeztek a cég nyilvántartásába, amelyek szerint a Magyar Nemzeti Bankkal kötött üzleteknek jelentős nyereségtartalma lenne. Ezekkel a hamis iratokkal próbálták egyenesbe hozni a Mérleget. Az NSZK bűnüldöző szervei jogsegély szolgálatot kértek és kaptak a magyar Igazságügytől. A jogsegély szolgálat keretében német rendőrök és ügyészek érkeztek Magyarországra a Magyar Nemzeti Bankba és megkezdődött a magyar oldalon történő feltárás, a magyar Ügyészség és a Belügyminisztérium alkalmazottainak részvételével. A büntetőügy tisztázása hosszan elhúzódott, mert az egyik kulcsszereplő közel másfél évig külföldön bujkált. Az elhúzódó büntető eljárásban magyar oldalon büntethető motívum nem merült fel. A Magyar Nemzeti Bank és a VW Cég között folytak valóságos üzletek is. Presztízs mentés miatt a VW Művek egy látszat pert indított a Frankfurti Tartományi Bíróságon a MNB ellen, ezzel kívánta biztosítani a német közvéleményt, hogy a felelősség nem csak a német felet terheli. A presztízs per vitelében a MNB és az általa felfogadott német ügyvédek \neq jelentősen eltértek attól a szakmai tartalomtól, amit jómagam, mint az érintett szakmai terület vezetője

javasoltam. Jórészt emiatt úgy döntöttem, hogy távozom a Nemzeti Bankból, más munkahelyre. A munkaügyi szempontból rendezett munkahely váltást a MNB vezetősége csak azzal a feltétellel tette lehetővé, hogy írásbeli kötelezettséget vállaltam, hogy mint szakértő a VW ügygel kapcsolatos összes büntető és polgári ügyek lezárultáig, rendelkezésre állok az új munkahelyemen is (Magyar Hitel Bank Rt). Az MHB Rt-ben 1988. december 01-től kezdtem dolgozni. A per vitelét illetően egyre több szakmai vitám támadt a Magyar Nemzeti Bank akkori vezetőivel. Ellenvetéseimet közöltem a nyomozásban részt vevő rendőrtisztekkel is. Ennek azonban semmi foganatja nem lett. A látszat per továbbra is az MNB-nek kedvezőtlen irányba folyt. Hosszas huzavona és veszekedések után bejelentettem, hogy ehhez a hibás gyakorlathoz nem vagyok hajlandó asszisztálni, nevemet adni. Egyoldalúan megszüntettem az együttműködést mind a Nemzeti Bankkal, mind a nyomozást vezetőikkel. Ezt követően, több nyílt és burkolt fenyegetést kaptam a lehetséges következményekről, bele értve azt is, hogy az akkor még érvényes deviza kódex alapján években mérhető börtönbüntetést is kaphatok, annak alapján, hogy a perbe fogott devizaügynök minden alap nélkül állította, hogy engem és munkatársaimat, jelentős javadalmazásban részesített. Csak évekkel később, már a rendszerváltás után szereztem arról tudomást, hogy a Magyar Nemzeti Bank mintegy 70 millió DM összeget fizetett ki a VW Művek részére, peregyezés címen úgy, hogy a MNB ellen jogerős bírósági ítélet nem volt. Kérésemre a MNB Elnöke írásban erősítette meg, hogy az ügygel kapcsolatban semmi felelősség nem terhel (9.sz. Melléklet).

6.) A sajtó szerepe az igazság feltárásában.

Vitathatatlan, hogy a sajtónak jelentős szerep juthat a tények feltárásában, a közönség pontos és korrekt tájékoztatásában. Mindez azonban csak akkor valósul meg, ha a sajtó egy ügygel kapcsolatban teljes körű tájékozottsággal rendelkezik és akkor, ha a korrekt tájékoztatásra törekszik is. A felperes közérdekre hivatkozik, amikor T. Bíróságtól kéri, hogy kötelezze a Országos Történelmi Levéltárat a személyemre vonatkozó adatok kiszolgáltatására. Tendenciózus, inkorrekt tájékoztatás azonban nem közérdek. A levéltár adatai pedig nem teszik lehetővé a korrekt tájékoztatást.

- A Történelmi Hivatalnak a Nemzetbiztonsági Szolgálatok nem bocsátottak minden adatot rendelkezésre. Ez az én esetemben is kétséget kizáró módon igazolható.

- Az állampárti Titkos Szolgálatok durva adathamisításokat végeztek, hogy egyeseket a felelősség alól mentesítsenek, másokat pedig bosszúból besározzanak.
- Az iratok minden fajta forrás kritika nélkül hiányosan kerülnek a Történeti Levéltárba, és amikor azokat a kérelmezőknek kiszolgáltatják, akkor sem történik semmifajta forrás-kritika.
- Hiányos, tendenciózus, hamis adatok közreadása lehet a szenzációhajhász sajtó érdeke (jobban fogy a termék). Egy ügy akkor sajtószenzáció, ha valaki, vagy valakik ellen irányul. A személyre indított lejáratásnak lehetnek politikai, érdek-vezérelt motivációi is. Adott esetben ez busás üzlet is lehet. Naponta tapasztaljuk, hogy a törvényeknek csekély a visszatartó ereje a személyiségi jogok védelmére. Ilyenkor jön jól a sajtónak, ha hamis hivatkozással a közérdek jelszava mögé bújhat.

Tisztelt Bíróság !

Kérem állapítsa meg az általam beterveztett iratok alapján, hogy a NÉPSZABADSÁG híresztelésével ellentétben nem voltam a Magyar Népköztársaság Szigorúan Titkos állományú rendőr-századosa, mert az előterjesztett iratok alapján annak munkaügyi kritériumai (munkabér, jövedelem, nyugdíj megállapítás és folyósítás) nem állnak fenn.

Utasítsa el a Felperes keresetét, mert az keresetével jogi védelmet kíván magának biztosítani arra az esetre, ha forrás-kritika nélkül átvett hamis, hiányos és tendenciózus módszerrel kiválogatott anyagok felhasználásával, személyemmel kapcsolatos súlyos személyiségi jogsértésbe kezdene. A várható jogkövetkezményektől őt ugyanis ítélet mentesítené, amely részére ilyen betekintést engedélyezne a közszereplőkkel kapcsolatos közérdekre hivatkozva.

Budapest, 2006. október 09.

Tisztelettel:

Dr. Boros Imre

Jegyzőkönyvi kivonat

Az MDF Országgyűlési Képviselőcsoport Etikai és Fegyelmi Bizottságának 2002. Szeptember 3-án, 11.00 órakor, az Országgyűlési Képviselők Irodaháza, 623. Számú szobájában megtartott üléséről

Jelen vannak: Herényi Károly EFB elnök, Szászfalvy László, Pichler Imre EFB tagok.

Meghallgatott személy: Dr. Boros Imre, MDF Országgyűlési Képviselője.

A meghallgatás során az EFB előtt, Dr. Boros Imre határozottan tagadta és adóhatósági, valamint nyugdíjbiztosítási dokumentumok bemutatásával cáfolta a Népszabadságban reá vonatkozóan megjelent iratok hitelességét. Az Etikai és Fegyelmi Bizottság, Dr. Boros Imrere vonatkozóan is fenntartja az ártatlanság vélelmének jogállami elvét. A Bizottság úgy döntött, hogy amennyiben a Dr. Boros Imre ellen felhozott állítások hitelt érdemlően bizonyítást nyernek, azonnal kezdeményezi, az érintett, frakcióból történő kizárását. Dr. Boros Imre a Bizottság előtt kijelentette, hogy a Népszabadság című napilap és mások ellen, peres eljárást kíván indítani.

Dr. Boros Imre az EFB előtt úgy nyilatkozott, hogy fenntartja, 2002. Július 8-án, az MDF Országos Elnöksége felé tett nyilatkozatát, sőt, azt a mai napon is aláírná. A nyilatkozattal kapcsolatban kijelentette, hogy kapcsolatba került, de nem működött együtt a BM III-as Főcsoportfőnökségével. Elmondta, hogy az MNB devizaügyletei kapcsán nem volt tudomása arról, hogy a vele érintkező BM alkalmazottak a III-as Főcsoportfőnökséghez tartoztak. Ezt csak később, mai tudása alapján vélelmezi.

Dr. Boros Imre nyilatkozatai esetleges félreérthetősége és az ebből fakadó ellentmondások, illetve egyes nyilatkozatainak indulatos stílusa miatt meg kívánja követni a képviselőcsoportot és Dr. Dávid Ibolya elnök asszonyt.

Az EFB a nyilvános bocsánatkéréssel, - új fejlemények napvilágra kerülése kivételével, - lezártnak tekinti az ügyet.

Kelt Budapesten, 2002. Szeptember 3-án.

Herényi Károly
EFB elnök

Szászfalvy László
EFB tag

Pichler Imre
EFB tag